

ОКОЛНОСТИ ЗА ИЗРИЦАЊЕ НОВЧАНЕ КАЗНЕ
(чл. 50. и 54. Кривичног законика)

Новчана казна не представља адекватну врсту кривичне санкције за окривљеног који је делимично признао извршење кривичног дела, неосуђиван, без имовине и запослења.

Из образложења

Пресудом првостепеног суда окривљени РС проглашен је кривим због извршења кривичног дела утаје из члана 207. став 5. КЗ, због чега је осуђен новчаном казном у износу од 80.000,00 динара, коју је обавезан да плати у року од 4 месеца, рачунајући о правоснажности пресуде. Против ове пресуде жалбу је изјавио окривљени због погрешно утврђеног чињеничног стања, као и његов бранилац због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и повреде кривичног закона, предлажући да се првостепена преуда преиначи и окривљени ослободи или да се укине и предмет врати на поновно суђење, док је АЈТ Нови Сад предложило да се жалба одбије као неоснована и првостепена пресуда потврди.

Апелациони суд у Новом Саду поводом изјављених жалби налази да првостепени суд није начинио битне повреде одредаба кривичног поступка и повреде закона на које суд пази по службеној дужности, па самим тим ни повреде на које указује бранилац окривљеног, док су са друге стране жалбе основане у погледу кривичне санкције.

С обзиром да је одредбом члана 383. ЗКП-а прописано да жалба због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања или због повреде кривичног закона изјављена у корист окривљеног садржи и одлуку о кривичној санкцији, Апелациони суд налази да су жалбе делимично основане, јер првостепени суд није на правилан начин ценио околности које су утврђене на страни окривљеног, а које су значајне за одлуку о кривичној санкцији. Наиме, првостепени суд је окривљеном РС за кривично дело утаје изрекао новчану казну, иако је утврдио да је без имовине и да је незапослен. С обзиром на овакво утврђење, јасно је да новчана казна није адекватна врста кривичне санкције.

Из утврђења првостепеног суда произилази да на страни окривљеног нема отежавајућих околности, да никада није осуђиван и да је делимично признао извршење кривичног дела. Имајући у виду да ове околности имају карактер искључиво олакшавајућих околности, Апелациони суд је становишта да је и само упозорење уз претњу казном довољно за остваривање сврхе изрицања кривичних санкција, па је окривљеном уместо новчане казне изречена условна осуда са утврђеном казном затвора и роком провере од једне године.

(Пресуда Основног суда у Сомбору бр. К.299/12 од 06.12.2012. године и пресуда Апелационог суда у Новом Саду бр. Кж.1-683/13 од 28.02.2013. године)